

[Ministeren for handel, industri og søfart.] mulige pris for deres heste; sådan har det altid været, og sådan vil det altid blive, så længe man har hestehandlere. Og briketimportørerne vil købe briketterne billigst muligt. Det er vanskeligt at behjælpes nogen af parterne deres respektive holdning. Nu består vanskeligheden i at få dem til at blive enige. Sagen er, at russerne siger til os: vi vil give så og så mange tons briketter pr. hest. Det, der interesserer os, er bytteforholdet mellem briketter og heste; hvad så briketterne kommer til at koste i danske kroner, og hvad man på det grundlag kan betale til danske landmænd for danske heste i danske kroner, er vi flintrende ligeglade med. I og for sig kunne vi fra myndighedernes side sige det samme. Nu er vi naturligvis interesserede i, at briketterne ikke kommer op i urimelig høje priser, og vi ville gerne som vejledende pris tage den, der skal betales for tilsvarende briketter fra Vestzonen. Tog man den pris, kunne man regne en hestepriis ud; men den hestepriis synes hesteeksportudvalget ikke er høj nok. Det, vi i denne situation kan gøre fra myndighedernes side, er at invitere de to parter sammen og sige: nu skal I sandt for dyden blive enige! Det har vi sagt; vi har holdt adskillige møder, og der er givet lidt indrømmelser fra den ene side og lidt fra den anden side, men de er ikke blevet enige endnu. Vi må se at få den sag ud af verden, og jeg har netop i går taget initiativ til et nyt møde og har i sinde at sige til min kollega landbrugsministeren, at nu må han sige til hestefolkene, at det er ikke sikkert, at det er helt nødvendigt, at man skal have en pris, der ligger et par hundrede kroner højere, når hestene skal eksporteres til Østzonen, end den, man kan få på hjemmemarkedet. Dermed være ikke sagt, at man skal have den samme pris som på hjemmemarkedet, for der kan være lidt depression i hestepriiserne, men jeg vil tro, at man kan finde en pris, som hestefolkene kan være tilfredse med, og som samtidig giver briketfolkene en rimelig briketpris. Der er ikke noget at sige til, at briketfolkene, hvis de skal tage briketterne hjem i dag eller i løbet af en eller to måneder til en pris, som de ikke har sandsynlighed for at få, når de skal sælge briketterne til oktober eller november, betænker sig lidt på det. Men der foreligger her et ganske normalt forretningsanliggende, hvor to indenlandske parter er uenige, og hvor regeringen kan optræde som mægler og også som påskynder, idet vi naturligvis vil gøre vort yderste for at få parterne til

at blive enige, så vi kan få denne samfundsgavnige forretning i orden.

Jeg er glad ved at have fået lejlighed til at redegøre for sagen. I og for sig er de forhandlinger, vi fører her, mere af udvalgs karakter, end det plejer at være tilfældet ved drøftelser af vareforsyningsloven her i landstinget, men jeg synes, det er udmærket, at vi får en så saglig drøftelse af disse problemer.

Det ærede medlem hr. Villemoes stillede mig et spørgsmål vedrørende brændsel og ville gerne, om jeg kunne sige lidt nærmere om, hvorvidt og hvornår brændselsrationeringen måtte blive ophævet. Jeg synes, at det ærede medlem hr. Villemoes havde helt ret i de betragtninger, han gjorde gældende. Det må naturligvis være sådan, at vi får rationeringen ophævet så betids, at der kan komme det aftræk fra lagrene, som er nødvendigt, for at disse kan fyldes påny ved import. Det var det, det ærede medlem hr. Villemoes ønskede en udtalelse fra mig om, og jeg kan sige, at det vil vi fuldt ud tage hensyn til. Jeg tror, det ærede medlem forstår, at det er vanskeligt for mig på dette tidspunkt at nævne nogen dato, men jeg tror, at vi et stykke ind i første halvdel af juni kan give endelig besked om denne sag, måske lidt før. Vi skal have ført visse forhandlinger og foretaget visse overvejelser, men det skal blive gjort så hurtigt, vi kan. Jeg kan tilføje, at jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Villemoes i, at der utvivlsomt fortsat vil blive produceret og brugt indenlandsk brændsel her i landet. Jeg tror, der er områder indenfor dansk erhvervsliv, hvor man med fordel vil kunne brænde det indenlandske brændsel, og det ærede medlem hr. Villemoes har fuldstændig ret i, at det ud fra valutamæssige synspunkter er absolut ønskeligt, at en fortsat produktion kan finde sted. Jeg tror nok, at min kollega landbrugsministeren vil komme til finansudvalget med nogle tanker og nogle forslag, der kan hjælpe med hertil; men det er jo en anden sag, som jeg ikke behøver at komme ind på ved denne lejlighed.

Hauch: Jeg er i det tilfælde at have noget kendskab til det spørgsmål, som den højtærede handelsminister her beskæftigede sig med, nemlig spørgsmålet om salg af heste i bytte med briketter. Når man hører den højtærede handelsminister udtale sig her, må man jo synes, at det er så ligetil; man må få det indtryk, at handelsministeriet har gjort, hvad der står i dets magt, og fremdeles gør, hvad der står i dets magt, for at